

5 éve már.....

5 év nagy idő. Nagy idő egy iskola életében, az iskolában tanuló diákok életében még nagyobb. Aki 2002-ben első osztályos volt, most már felső tagozatos, ötödik osztályos diák.

Az a kislány, aki a 2002/2003-as tanévben lépte át először az iskola kapuját, még nem ismerte a betűket, nem tudott írni, olvasni, a matematika fortélyairól nem tudott és idegen nyelvet sem hallott.

Ők, a mi diákjaink, most már felnőttek, kinőttek az alsó tagozatos osztályokból, a második emelet falai között olvasnak, írnak, számolnak és beszélnek német nyelven is.

Hatalmas fejlődésen, változáson mentek át, okosak, ügyesek, nagyok, magasak lettek, sok mindent megtanultak, megtapasztaltak, sok örömben volt részük és az elkövetkező években töretlenül fognak fejlődni, tudásukat bővíteni.

Amikor a mostani 5.a, 5.b osztályosok először mentek ki az iskola udvarára játszani, még sok port kellett nyelniük és játék is csak itt –ott volt. Ha esett az eső az udvaron a sarat lehetett dagasztani.

Ahogy a gyerekek nőttek, lépkedtek feljebb az osztályokban, úgy lett az iskolánk környezete is évről-évre szebb, tisztább, esztétikusabb, biztonságosabb.

2002. november 23-án tettük meg az első lépéseket az iskolaudvar átalakítása érdekében. Szülők, gyerekek, tanárok egy emberként álltak ki egy közös ügy mellett. Tettek, cselekedtek, szervezkedtek, hogy változhasson valami, amire nagy szükség van, de anyagiak hiányában nem lehetett megvalósítani.

A 2002. évi bevétel, ami az adományokból gyűlt össze, elég volt az első 60 m²-nyi gumill megvásárlásához. A többi már jött magától.

Az öt év eredménye: 100 m²-nyi gumillal lefedett terület, 110 m²-nyi kövel borított udvarrész, egy kikövezett járda, amely a bejáratától az udvarig vezet, egy új játékvár és egy kis házikó, ún. „bunki”.

Nagyon nagy fejlődés, előrelépés ez, és azt gondolom, hogy példaértékű. Példaértékű, mert a szülők és pedagógusok közös ötletéből, munkájából készült, a gyerekeknek, a gyerekekért.

Hiszen azért vagyunk mi felnőttek, hogy szülőként, tanárként őket, a fiúkat, lányokat, gyerekeinket, tanítványainkat segítsük, kényeztessük, és hogy példát mutassunk.

Példát mutassunk azért, hogy ők is így tegyenek majd az ő gyerekeikkel, tanítványaikkal, hogy ők is támogassák a jót, a hasznost.

Újabb feladatot tűztünk ki magunk elé, a fedett rész bővítését.

Bízom benne, hogy az idei 2006-os kézművesnap is sikeres lesz.

És nemcsak bízom, hanem biztos is vagyok a dologban, hiszen szeptember óta készülünk, tervezünk a november 24-i délutánra. Azt szeretnénk, ha mindenki jól érezné magát, találna kedvére való elfoglaltságot.

Tanítványaink is dolgoznak. Terveznek, rajzolnak, új dolgokat találnak ki az udvar bővítésére.

Ugye emlékeznek még az első szeretetjegyekre?!

A csúszdát, a bunkit, a várat már megvalósítottuk az elképzelésekből.

Öt éve már, hogy az első kézműves-délutánt megtartottuk. Sok munkával, segítséggel, odaadó figyelemmel, adománnyal értük el udvarunk jelenlegi állapotát.

Köszönjük az öt évet, a nagyon sokat segítő szülőknél, a lelkes segítőknek, az önzetlenül adományozóknak a sok fáradságot, az előkészületekkel való bajlódást és a foglalkozások segítését.

A barkácsolt, saját kézzel készített ajándékok majd bekerülnek a karácsonyfák alá és mindenkinek a szívét melegség járja át, mert eszébe jut az együtt töltött órák emléke, vidámsága, boldogsága.

Kívánok jó szórakozást, elfoglaltságot a kézművesnapra és köszönöm mindenkinek, aki segített, hogy öt éve már minden évben ez a nap létrejöhet.

Göndöcné Jákcics Kornélia

Die Legende des Sankt Martin

Martin wurde im Jahr 316, auf dem Gebiet des heutigen Ungarns geboren.

Sein Vater wollte aus ihm einen Soldaten machen, aber er war ein Mann des Friedens. Eines Tages erblickte er am Straßenrand einen Bettler, dem er gerne geholfen hätte, aber er hat schon sein ganzes Geld an die Armen verteilt. Da zerschnitt er seinen Mantel mit seinem Schwert und gab die eine Hälfte dem Bettler. Nachts erwachte er aus einem Traum: Er sah den Bettler in einem Mantel vor sich, auf dem das Bild des gekreuzigten Jesus Christus war. Martin verließ die Armee und stellte sich in den Dienst der Kirche.

In Frankreich wurde er Priester. Viele Menschen haben ihn um seinen Rat und um seine Hilfe gebeten. Er wollte arm und zurückgezogen leben, aber das Volk hat ihn zum Bischof auserwählt. Vor der großen Ehre hat er sich bei den Gänsen versteckt, aber das laute Schnattern der Tiere hat ihn verraten.

Er hat sich auch danach nicht verändert, anstatt eines pompösen Throns saß er auf einem kleinen Stuhl, als er die Menschen empfing. Er wird als Patron der Armen, der Ritter und der Soldaten betrachtet.

Den Martinstag zu feiern wurde in unserer Schule schon zur Tradition. Die Kinder der Unterstufe beginnen schon Wochen vor dem 11. November mit den Vorbereitungen. Sie basteln Laternen aller Arten und lernen Martinslieder. Auch in diesem Jahr geschah es so. Statt Samstag organisierten die Kinder der 2. Jahrgangsstufe das Fest am

9. November. Alle haben sich mit großer Begeisterung auf das Programm vorbereitet und sich auf den Umzug mit den Laternen um die Schule gefreut. Die Endstation des Umzugs war der Sportplatz, wo auch ein Martinsfeuer brannte. Im Rahmen des Programms wurde die Legende des Sankt Martin in ungarischer und in deutscher Sprache erzählt, ein Gedicht vorgetragen und der so genannte Laternentanz aufgeführt. Das Tanzen mit den stimmungsvollen Laternen im Dunklen ist immer der Höhepunkt der Feier. Danach blieben noch einige Klassen in ihren Klassenzimmern um das Martinsessen (Süßigkeiten, Kuchen, Kekse usw.) zu verzehren. Es war ein schöner Tag und das Wetter hat auch mitgespielt!

Geschrieben von: Éva Fátih

Keszthelyi látogatás

5. osztály végén kaptunk egy lehetőséget, hogy elmehessünk Keszthelyre. Június 14-én 7 órakor találkoztunk a pályaudvaron, mert vonattal utaztunk.

Mikor megérkeztünk a városba, egyenesen a **Balaton Múzeumba** mentünk. Sok érdekes dolgot láthattunk és tudhattunk meg a Balaton keletkezéséről és élővilágáról.

Utána elmentünk megnézni a **Csigaparlamentet**, ahol a csigaházakból felépített Magyar Parlamentet láttunk. Ez nagyon tetszett mindenkinek.

A **Panoptikumban** magyar királyok viasmását állították ki, majd a **Babamúzeumban** magyar népviseletbe öltöztetett babákat tekintettünk meg.

A sok érdekesség után maradt szabadidőnk sétálni is.

Kora délután a **Festetics kastélyt** néztük meg. Itt két csoportba osztották az 5. évfolyamot és két vezetéssel mentünk végig a kastély minden termén, ahol eredeti bútorok és festmények között sétálhattunk. A kastély területén megnéztük a **Kocsi Múzeumot** is.

Ezt szabadprogram követte, ekkor, akinek volt kedve, megnézhetette még a **Marcipán Múzeumot**.

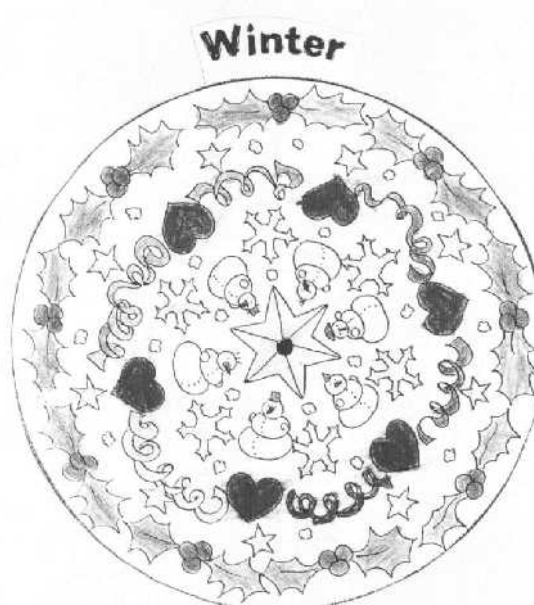
A tartalmas kirándulás után az esti vonattal jöttünk haza.

Kozma Réka Rita
6.a

TANULÓINK MUNKÁI:

Rajzolta: Krász Kíra 5.b.

Neuperger Michaela 3.a.

ÖKO-KUCKÓ

Hogy hol az ÖKO-KUCKÓ?

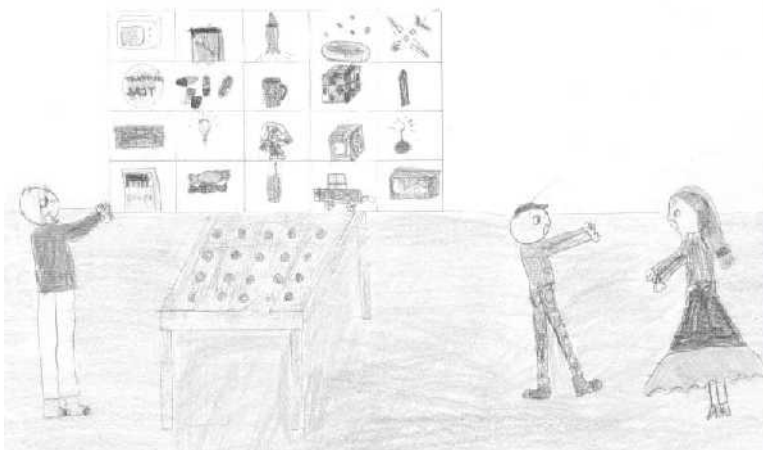
A város szívében, a Széchenyi téren található ez a szuper hely!

Három nagyon aranyos néni fogadott bennünket és úgy eltelt a másfél óra, amit ott eltöltöttünk, hogy észre sem vettük! Nem is akartunk eljönni onnan, annyi érdekes látnivaló, kipróbálnivaló, játszánivaló volt.

Először társasjátékot játszottunk csoportokban, amely a hulladék újrafelhasználásról szólt. Nagyon jó kis feladatok voltak, és a végén mindenki győzött!

Amíg a nénik előkészítették a barkácsoláshoz szükséges anyagokat, lehetett az ÖKO-KUCKÓ-ban található

oktatójátékokkal játszani. Ez nagyon tetszett mindenkinek! Minden gépen volt valami, amit el lehetett forgatni, megnyomni, világítottak, működtek és közben nagyon érdekes dolgokat tudtunk meg az energiafelhasználásról, a környezetvédelemről, az energiatakarékosságról. Szintén két csoportban barkácsolhattunk: volt, aki TETRA-PACK dobozokból pénztárcát tanult meg készíteni, mások papírt merítettek, és abból nagyon szép képet készítettek. *Mindenki alkotott valami szépet és hasznosat a „hulladékból”*. Örömmel vittük haza kincseinket és megbeszéltünk egy újabb találkozót kedvenc kuckóinkban.

A 3.b osztály gondolatait összefésülte:
Békési Katalin

Rajzokat készítették: 3.b-s diákok

Sörös W. Klára **A Téalapó mese vége**

Átszáguldott a világon egyetlenegy éjszaka,
elfogyott a játék, csoki örömhozó halmaza.

Feladatát elvégezte, belefáradt Téalapó,
Kimerült a szánhúzó is, most már otthon volna jó!
Hazaérve rénszarvasát megeteti, itatja,
piros ruháját ajtószegre akasztja.

Fájó lába tálban ázik, szárad nedves zoknija,
Épp ideje a megvetett puha ágyba bújni!
Most pihenhet, mert egy évig nem lesz újabb utazás,
majd csak jövő decemberben indul útnak Mikulás.
Így lesz, amíg áll a világ, felnőnek a gyerekek -
és az ő gyermekük cipőit is a Téalapó tölti meg!

Ajánlotta: Fodor Szimike 3.b

Waldwerkstatt

Im letzten Schuljahr haben wir eine Waldwerkstatt gehabt. Wir waren schon alle gespannt, was für Aufgaben es geben wird. Jedes Kind hat sich einen Freund als Partner gewählt. Sie haben alle eine Aufgabe ausgewählt. Wir haben aber am Anfang lieber mit den Freunden geplappert als die Aufgaben gemacht. Zuerst haben wir gar nicht gewusst, was eine Werkstatt ist, aber jetzt haben wir schon alle drauf gewartet. Nur Kreuzworträtsel und Gesellschaftsspiele waren zu wenig da. Es ist schade, dass die Werkstatt dann nur eine, maximal zwei Wochen dauert. Alles war sehr gut. Uns hat's gefallen. Wir hoffen, dass es noch viele Werkstätten gibt.

Den Jungs gefällt meistens nur Mathe. Den Mädchen gefällt immer was anderes. Ich speziell mag Kreuzworträtsel am liebsten. Aber andere Mädchen würden wieder was anderes sagen. **WERKSTATT IST COOL!!!!** Meine ich und meine Klasse. Wir durften auch die Wörterbücher benutzen.

Wir hatten ein ganz lustiges Spiel. Das ging so: Zuerst mussten wir ein Waldstück aus einem Papier ausschneiden. Das war schon vorgedruckt. Darin waren zwei kleine Fenster. Dann mussten wir noch einen Kreis ausschneiden, der war auch vorgedruckt. Da waren Tiere drauf. Und das Ganze haben wir dann ausgemalt. Im Wald und in dem Kreis war je ein Loch drin, und so haben wir beide Teile mit einer Beutelklammer zusammenmontiert. So konnten wir die Scheibe drehen, und immer andere Tiere waren oben und unten zu sehen.

Wir haben gern auch ein Gesellschaftsspiel gespielt. Dabei sind wir auf einem Spielplan mit Männchen immer vorgerückt, immer so viele Felder, wie der Würfel gezeigt hat. Wenn man auf ein Feld mit einem Fragezeichen gekommen ist, musste man eine Karte mit einer Frage ziehen. Wenn man nicht richtig antworten konnte, musste man ein Feld zurück. Das waren immer Fragen über den Wald. Es war ja auch eine Waldwerkstatt. Und so haben wir die ganze Zeit eine Menge über den Wald gelernt.

Dann haben wir auch noch vier Feen gemacht - eine für Frühling, eine für Sommer,

eine für Herbst und eine für den Winter, also eine für jede Jahreszeit. Jede hatte eine andere Farbe: grün für den Frühling, rot für den Sommer, braun für den Herbst und blau für den Winter. Und dann haben wir aus Zeitungen und Illustrierten Bilder ausgeschnitten, die dazu gepasst haben. Zum Beispiel für den Winter ein Bild mit Leuten, die Ski gefahren

sind, oder zum Frühling Blumen, zum Herbst einen Apfel und ein Igelbaby. Das Igelbaby war ganz süß, noch ganz winzig und runzlig im Gesicht...

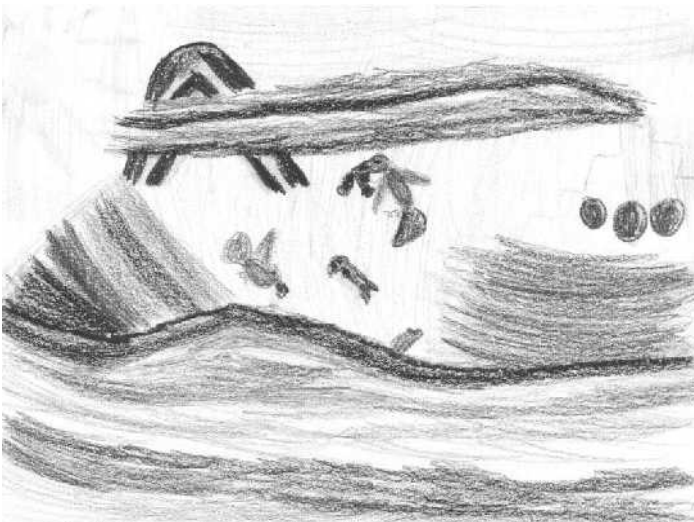
Und dann haben wir noch etwas gemacht, was uns sehr gefallen hat und ganz lustig war. In Ungarisch haben wir ein Blatt gekriegt mit einem Waldmärchen. Dazu hat es auch ein Aufgabenblatt gegeben. Aber was besonders toll war: wir haben das Märchen auch aufgenommen. Die Aufnahme war ganz gut, nur hat man dann jeden kleinen Fehler gehört.

Wir haben die ganze Zeit immer großen Spaß gehabt. Außerdem war an der Wand noch ein Blatt, und da war draufgeschrieben, was man bei der Werkstatt machen darf und was nicht. Zum Beispiel durften wir nicht laut schreien, und wir sollten auch bei Aufgaben anderen nicht die Lösung verraten. Sonst hatten die keinen Spaß mehr und haben nichts gelernt. Was auch gut war, dass es für jede Aufgabe einen oder mehrere Verantwortliche gegeben hat. Die Verantwortlichen mussten immer unterschreiben, wenn jemand eine Aufgabe gemacht hatte. Es gab viele Aufgaben (genau 24), und am Schluss haben wir dann geschaut, wer die meisten Aufgaben richtig gelöst hat. Es hat auch Aufgaben gegeben, die mehrere Kinder zusammen gelöst haben. Das war auch toll. So haben wir Zusammenarbeit gelernt (Teamwork).

Ich hoffe nur, dass es bald wieder eine Werkstatt gibt - mit vielen Kreuzworträtseln (das sind nämlich meine Lieblingsaufgaben). Wir freuen uns schon alle darauf.

Geschrieben von
Sophie Dahn, Klasse 3.a.

TANULÓINK MUNKÁI:

Rajzolta: Lakatos Luca 1.a.

Rajzolta: Szalai Luca 1.b.

JÁTÉK

CHRISTMAS GIFT IDEAS FOR MOM

U X D G I C H Y D E S V
F C H O C O L A T E S B
F F M A K E U P C N X U
I C A N D L E S G B P B
G C R M L O Z S D H E B
U A B S R T B K M M R L
R N U C C I A I Y O F E
I D U A N O C I G H U B
N Y U R P N L Z D H M A
E M T F H Y N X J F E T
L M I T T E N S E R I H
K S A X G P H E F R O E

FIND AND CIRCLE THESE WORDS IN THE
WORD SEARCH PUZZLE

PERFUME

LOTION

MAKE-UP

MITTENS

BUBBLE BATH

CANDY

CHOCOLATES

SCARF

FIGURINE

CANDLES

COPYRIGHT 2005 theKidzpage.com

Get more printable coloring pages at www.theKidzpage.com

Régmúlt Karácsonyok

Mindig szívesen hallgatom 77 éves Nagymamám történeteit az Ő gyermekkoráról. Az ünnepekről szóló „mesék” különösen érdekelnek.

Akkoriban a falusi élet körülményei egészen mások voltak, mint ma. Az emberek „készülődése”, az Advent nem a boltról-boltra szaladgálásból, ajándékkeresésből állt, hanem valóban egymásra figyelve, saját kezűleg készítették el az ajándékokat, a karácsonyfára való díszeket, még a szaloncukrot is.

Mamáék kilencen voltak testvérek. A nagyok már megfejtették, a kicsik még hitték a TITKOT.

Hagyomány volt, hogy a Karácsony előtti napon böjtöltek. Ilyenkor bablevest, aszalt főtt gyümölcsöt, sütőtköt fogyasztottak. Az állatoknak is adtak belőle, hogy a tyúkok sokat tojjanak az évben. A karácsonyi kalácsot ezen a napon sütötték, de csak az ünnepen ettek belőle.

A karácsonyfát az „angyal” hozta. A nagyobb, fiatal szomszédok közül fehér lepedőbe takarózva jelent meg az „angyal.” Előfordult, hogy az angyalok, akik már bevitték a karácsonyfát, egymást kergették az úton, hogy megismerjék ki a másik. Hagyomány volt, hogy a karácsonyfa alá tettek kalácsot, hátha a később arra járó „angyal” eszik belőle.

Régen kíváncsian nézték a gyerekek, hiányzik-e a kalácsból.

Amikor nagyobbak lettek, akkor tudták meg, hogy az idősebb testvérek, hazatérve az éjféle miséről, dézsmálták meg a kalácsot és nem az angyal.

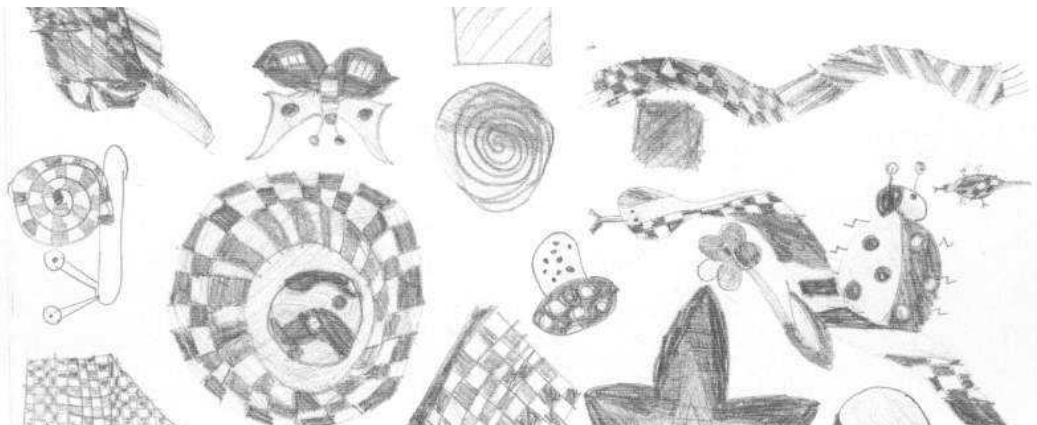
A karácsonyfa alatt lévő szerény ajándékoknak (rongybaba, kis faragott állatkák stb.) nagyon örültek.

A karácsony valóban a szeretet ünnepe volt a Nagymamáméknál és a szegénységben is nagyon boldogok voltak.

Írta: Szendy Kristóf
6.b

TANULÓINK MUNKÁI:

Rajzolta: Nyitrai Laura 5.a.

Schüleraustausch Berchtesgaden-Fünfkirchen

Zwischen dem Valéria Koch Bildungszentrum in Fünfkirchen und der CJD Christophorusschule in Berchtesgaden besteht eine traditionsreiche Partnerschaft. Dieses Jahr war das 13. Mal, dass Schüler aus Ungarn mit dem Austauschprogramm nach Deutschland gefahren sind. Wir (Kristóf Méhes und Márton Takáts) waren auch dabei und in Berchtesgaden haben wir uns sehr gut amüsiert!

Uns allen war es eine gute Gelegenheit Deutsch zu lernen, aber für die Klasse bedeutete die deutschsprachige Kommunikation zum Glück kein Problem. Wir sind auf der Strecke Fünfkirchen-Budapest-Wien-Salzburg mit dem Zug gefahren. Die Organisatorin, Frau Éva Lipták und unser Klassenleiter, Helmut Herman Bechtel haben uns begleitet. In der Umgebung von Berchtesgaden haben wir viele Sehenswürdigkeiten besichtigt so z.B. das Geburtshaus von Mozart in Salzburg, das Haus der Natur, die Watzmann-Therme, das Volkskundemuseum und das Salzbergwerk in Berchtesgaden. Die deutschen Schüler waren sehr nett zu uns und sie haben alles getan, damit wir uns wohl fühlen.

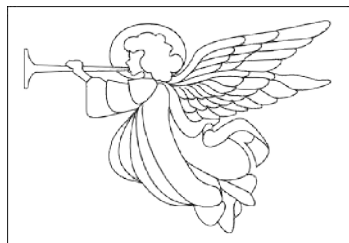
Unsere Gastgeber sind im Oktober nach Ungarn gekommen. Sie sind mit dem Zug am 18. Oktober um 16 Uhr angekommen. Alle Familien haben ihre Austauschschüler vom Hauptbahnhof abgeholt. Für den Nachmittag war freies Programm geplant. Nach der Begrüßung haben wir Donnerstag Vormittag die Innenstadt von Fünfkirchen zusammen besichtigt. Wir haben uns die Synagoge, die Moschee am Széchenyi Platz, das Vasarely Museum, den Dom und andere Sehenswürdigkeiten angeschaut. Am Nachmittag gingen die deutschen und ungarischen Schüler zusammen in die Don Do-Do Pizzeria um dort Bowling zu spielen.

Am Freitag gingen wir alle gemeinsam in die Schule. Unser Geschichtslehrer Miklós Tencz hielt uns drei Ungarische Geschichtsstunden über die Revolution von 1956. Danach nahmen wir an der Gedenkaufführung der Schule teil, unsere Gäste waren von der Produktion sehr begeistert. Danach hatten wir deutsche Grammatikstunde mit Frau Mária Frey, die die deutschen Kinder besonders interessant fanden. Die andere Gruppe hatte Mathematikstunde. Das Programm endete mit einem gemeinsamen Mittagessen im Konferenzraum.

Das Wochenende haben die Gäste bei den Familien verbracht. Am 21. Oktober gab es eine Party bei Márton Takáts. Die deutschen Schüler hätten gerne alkoholische Getränke gekostet, aber die gab es natürlich nicht. Am Sonntag haben die Jungs und Helga Menczer Paintball gespielt. Helga nur deshalb, weil sie einen Jungen (Niko) als Gast hatte. Am Montag wartete im Domus-Parkplatz ein Bus auf uns. In Mohatsch, Willand und Siklós haben wir uns die Sehenswürdigkeiten von Branau besichtigt. Am nächsten Tag machten wir einen Ausflug nach Abaliget. Danach spielten wir Minigolf auf dem Sportplatz der Familie Jedlicska. Den Nachmittag verbrachten wir im Mecsextrém Freizeitpark.

Am Abschiedsabend gab ein Tanzhaus und eine Disco, die insgesamt 25 Minuten lang dauerte ☺. Es tat uns sehr leid, dass sich unsere Gäste schon verabschiedeten. Wir haben sie am Donnerstag Morgen zum Bahnhof begleitet. Sie reisten um 7.00 Uhr ab. Diese Woche war wirklich sehr inhaltsreich und verging ganz schnell. Wir haben durch den Austausch über die deutsche Kultur sehr viel gelernt.

Márton Takáts-Kristóf Méhes (8.A)

Orfűi Malom Múzeum

2005. szeptemberében elmentünk Orfűre, a Malom Múzeumba. Az 5.a és az 5. b. együtt megnézte a múzeumot, majd azt is megtudtuk, hogyan készül a házikenyér. Amikor elkészült a finomság meg is kóstolhattuk. Ezután szabad programunk volt. Elsétáltunk az erdő szélére, ahol egy patak csordogált, és egy híd állt fölötte. Egy-két emberke bele is esett a vízbe, ami nagyon hideg volt.

A tartalmas kirándulás után fáradtan érkeztünk haza.

Rostás Rebeka 6.a.

IRKAFIRKA

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ceruza és egy radír. A ceruza mindig rajzolni akart, de a radír nem hagyta.

mindig kiradírozta azt amit a ceruza elkezdett.

A ceruza egy nap kérdi:

-Te radír! Nem lehetne, hogy csak akkor radírozd ki a művem, ha már kész?

-Hát, lehet róla szó.- egyezett bele a dologba.

Hogyha nem állapodott volna meg a két írószer, az én mesém is tovább tartott volna.

Írta: Széll Kata Zsóka

Osztály: 4.a

Látogatás a botanikus kertben

Egy szép tavaszi napon kirándulni indultunk. Az úti cél Berghauer Tibor magán botanikus kertje volt, amely Pécsbánya-telepen található.

Az érkezésünkkor a házigazda felesége, Klári néni és nagyon aranyos kiskutyák fogadtak bennünket.

Tibor bácsi végig vezetett minket a kertben, ahol a fák, bokrok, virágok legszebb tavaszi pompájukban díszeltek. Elmagyarázta, melyik honnan való, mi a neve, és mi a különlegessége. Megcsodáltuk a hatalmas mamutfenyőket, az ezer féle színben tündöklő rododendron bokrokat, és a színük, formájuk alapján egy helyre ültetett más növényeket.

A kaktuszház azonban mindent felülmúlt. Ennyi különböző méretű, formájú növényt még sosem láttunk, és rengeteg virágzott is éppen. Még hűsevő növényt is mutatott Tibor bácsi, ez nagyon érdekes volt!

A látogatás végén még arra is maradt időnk, hogy *a kiskutyákkal játszunk*, és emlékebe vásároltunk egy-két szép kis növényt, amit mi is tudunk otthon gondozni.

Mindenkinek ajánljuk ezt a különleges kertet, aki szereti a természetet és a természetet szerető embereket!

A 3.b osztály gondolatait összefésülte:
Békési Katalin

Klassenausflug

Am Montag, den 8. Mai 2006. fand unsere Klassenfahrt nach Bayern ins Landschulheim „Haus Studentenland“ in Waldkreiburg statt.

Abfahrt war in Pécs am frühen Morgen. Die Fahrt mit dem Bus ging zuerst nach Wien, wo wir das Schloss Schönbrunn besichtigten. Danach ging die Fahrt weiter nach Waldreaburg. Dort sind wir am Abend gegen 19 Uhr angekommen.

Nach dem Frühstück am Dienstag hatten wir Unterricht, am Nachmittag besuchten wir den Wallfahrtsort Altötting und anschließend Burghausen mit Besichtigung der längsten Burg Europas.

Am Mittwoch, den 10. Mai stand eine Fahrt nach München auf dem Plan.

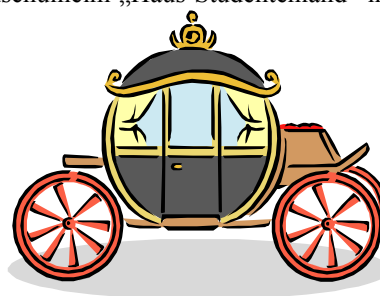
Dort wurde das Deutsche Museum, der Marienplatz, der Viktualienmarkt, das Hofbräuhaus und der Olympiapark besucht.

Donnerstag den 11. Mai fand vormittags wieder Unterricht statt. Nach dem Essen starteten wir zu einem Ausflug an den Chiemsee mit Bootsfahrt zur Herreninsel und Besichtigung des Königsschlusses vom Bayernkönig Ludwig dem II.

Am Freitag Vormittag wurden die Schüler in Gruppen aufgeteilt und es fand die sogenannte „Waldkraiburg Rally“ statt. Jede Gruppe erhielt einen Fragebogen und hatte die dort aufgeführten Fragen zu beantworten. Der Nachmittag konnte nach freiem Belieben verbracht werden.

Die Rückfahrt nach Pécs erfolgte am 13. Mai, mit Ankunft am späten Abend.

Geschrieben von
Kristof Heidenreich
Klasse 6.a.

Fildy, egy egér naplója

Sziasztok!

A nevem... hát... ízé... a nevem, ami azt illeti sok nevem van. Először Copperfild voltam, de... de...hadd kezdjem az elejéről.

Kettesben éltem egy másik táncoló egérrel (mert én is az volnék) egy terráriumban a kisállatboltban. Viszonylag nyugodt életünk volt, leszámítva azt a tömérdek embert, aki ott legyeskedett és kocogtatta az üvegét a kalitkánknak. Egyik nap júniusban egy kislány magához vett. Saját terráriumot kaptam! Először Copperfildnek nevezett el. A becenevem Fildy lett. Gyakran kirakott a fűbe szaladgálni és a homokbirodalmat is megoszthattam azzal a nagyképű hörcsöggel. De, hogy beszélek? Na jó, akkor legyen kisképű. De most figyeljete! Egy HIHETETLEN történetet mondok: Egyik éjszaka nagyon hűvös volt. Fáztam, és nem tudtam aludni. Másnapra annyira legyengültem, hogy nem tudtam fölállni. Nagyon rosszul voltam. A lány kitett a napra, ez jól esett. Aztán dörzsölt, lehelt és mindent megtett, hogy rendbe jöjje. De veszni láttam.

Ő sírt és úgy döntöttem, nem hagyom cserben. És másnapra, nem hiszitek el, rendbejöttem! Ezután egy idegen helyre vitt, valami Mári, vagy Klári mamához, ahol kipihentem magam. Ma már teljesen egészséges, fél éves egér vagyok. Gyakorlatozunk is. Nem dicsekedni, vagy valami hasonlót szeretnék (mert én nem ilyen fazon vagyok), de azt mondta a gazdám, hogy én vagyok a legjobb barátja.

Na, de most már búcsúznom kell. Jaj, valamit elfelejtettem! Felsorolni a névsoromat.

Íme: Copperfild, Fildy, Fild, Bogyósegér, Fidi-bidi, Filu.

Na, de most már tényleg búcsúzok.

Aláírás: Nekem mindegy

/ Horváth Blanka 4.a osztályos tanuló/

TANULÓINK MUNKÁI:

Rajz: Csillag Eszter 5.b. „Örvény”

Rajz: Bartók Tímea 5.b.

Die 6. A. in Mecseknádasd

Am 10. Oktober war die Klasse 6.A. in Mecseknádasd.

Wir waren in mehreren Dörfern wie z.B.: Ófalu und Altgloshütten.

Wir haben das Heimatmuseum angeschaut und danach haben wir ein bisschen gespielt.

Wir haben uns wohl gefühlt.

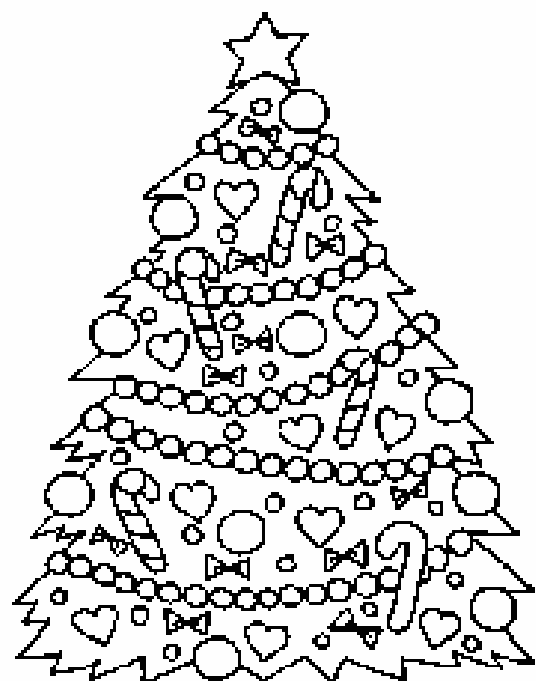
Geschrieben von:

Esther Kálóczi
Emese Varga
6.a.

John Greenleaf Whittier: Adni öröm

Tudod, egész évben így van, nem csak karácsonykor.
Csak azt az örömet, mit adsz, kapod vissza másoktól.
S minél többet adsz a búsoknak, komornak, szegényeknek,
Annál bővebb áldás tölti meg fénnel a szíved.

HÍRADÓ

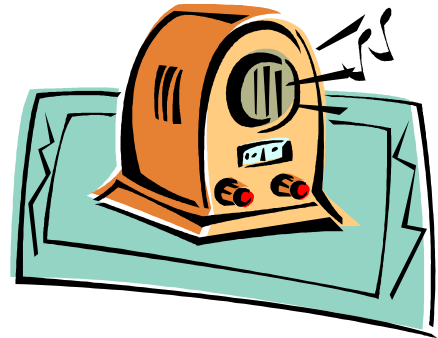
Felhívjuk kedves hallgatóink figyelmét 18 éven felüliek számára hallgatásunk, kiskorú felügyelete mellett ajánlott!!!!

Jó napot kívánok kedves Hölgyeim és Uraim! Itt a Gyermek – rádió híradóját hallják.

- Túl sokáig túrtuk az elnyomást! Ezen változtatnunk kell! – írja a „Segítség, felnőtt!”

- Egyes gyerekek, még azt sem dönthetik el, mit vegyenek magukra és a hajviseletüket is befolyásolják.

- Az Országos – Gyermekszövetség idén búcsúztatja Jancsit és Juliskát, akik idén töltik be 18. életévüket. Az OGYSZ nagy búcsúünnepséget szervez a tiszteletükre, melyen mindenkit szívesen lát. (kivéve felnőtteket!!!) Az ünnepség részleteiről a reklám után.

Vonyó Virág
4.A osztály

Unser Theater

Wir trafen uns in der Schule und wir fahren mit einem Bus nach Somberek. In Somberek gingen wir in eine große Turnhalle. Da haben wir unsere Sachen hingelegt.

In dieser Turnhalle konnten wir auch spielen und proben. Dann kam der Auftritt. Wir bekamen immer einen großen Applaus. Danach haben wir in der Schule gegessen: da gibt es immer gute Speisen. Nach dem Essen spielten wir auf dem Sportplatz und manche Kinder konnten auch Gipsmasken basteln. Dann zogen wir uns an und fahren nach Pécs in die Schule zurück. Unsere Eltern warteten auf uns in der Schule.

Bis jetzt sind wir mit den Produktionen: *Frederick*, *Peter und der Wolf* und mit *Unser Traum* aufgetreten.

Geschrieben von:

Corinna Schneider Nóra
Heidenreich (4.B)

Más az ország

Az életed arról szól, hogy mindennek legyél a tanúja, sok mindent lássál, járd be a világot. Én mondom szép lesz az út. Odamész a messziségbe, ahol senki se vár, idegen az ország, s más a környezet. Ilyenkor azt hiszed, hogy egy láncszem leszakad, s egy kapcsolódik. Nehéz társat cserélni, nehéz elveszteni, s nehéz találni. Van, amikor jó, hogy elhagysz egy helyet, mert elhagyod az ellenségedet, de egyben elhagyod a barátaidat is.

Írta: Hosszú Krisztina

3.b

Janó II helyezést ért el Linzben

Iskolánk kitüntetett sportolója **Dobszai János Zsolt** a 6/ B osztályból ezúttal sem hozott ránk szégyent.

Az idén márciusban megrendezésre került Linzi Nemzetközi Open versenyen 2. helyezést ért el UP II sportaerobik kategóriában. A magas színvonalú rendezvényre a világ számos pontjáról érkeztek versenyzők. Ez a magyar delegáció számára nem jelentett törést a sikerhez vezető úton.

A három napos rendezvénysorozat megnyitó ünnepséggel kezdődött. Minden ország képviselői egy bemutató gyakorlattal nyitották meg a rangos eseményt.

A rákövetkező két napban a versenyekre került sor cseh stadionban. A tornacsarnok számunkra - csak a televízióból ismert - színvonalas teret adott a verseny helyszínének. A lelátó tömve volt az ifjú tehetségekre kíváncsi közönséggel. Felhangzott a nyitó zene, a versenybírák elfoglalták a helyüket. Az elnök pár köszöntő szóval eredményes versenyzést kívánt a versenyzőknek és megnyitotta a sporteseményt. A stadion légtere megtelt izgalommal és feszültséggel. Háttal a kisteremben szólítás előtti bemelegítések folytak. Innen szólították a versenyzőket a színpadra, hogy mutassák be versenygyakorlatukat.

Harmadik nap végén ünnepélyes keretek között került sor az eredményhirdetésre, ahol velünk együtt több magyar versenyző is díjat kapott.

Janó három hónapos megfeszített edzésprogrammal készült a versenyre. Heti öt edzésen vett részt a biztos siker érdekében.

Janó sikere annak ellenére meglepetés volt, hogy az eddigi versenyei nagy részén is dobogós helyezést ért el.

Ezt a sportágot már 9 éve űző Janó, kora ellenére nagy tapasztalatokkal bír a versenyzés terén. Számos díjat tud már magáénak, hogy csak párat említsünk:

- 2005 év Pécs Város legeredményesebb sportolója,
- Baranya megye kiváló serdülő sportolója.

Nem kell félnünk attól, hogy Janó hamarosan felhagy a sportaerobikkal és eredmények nélkül hagy minket. Elmondása szerint legalább még 10 évig aktívan szeretne sportolni és remélhetőleg felnőtt kategóriában is láthatjuk majd őt.

A mostani Linzi II. helyezéséről Janó annyit mondott :

„már csak egy lépés kell a győzelemhez”.

Sziasztok!

Weigert Philipp vagyok és a

Motocross sportággal

szeretnék benneteket megismertetni.

Motocrossozom és nektek is csak ajánlani tudom ezt a sportágot. Első tapasztalatom az volt, amikor felpattantam a motorra, hogy nem is olyan könnyű, mint amilyennek látszik. Első eséseimmel (amikor úgy néztem ki, mint aki most kászálódott ki a rózsabokorból) egyre több tapasztalatot szereztem. 2004 óta nagyon sokat motoroztam! Utcán, réten, pályán, meg ahol csak lehetőségem volt motorozni. Azóta kijártam a 65 ccm-es kategóriát! Az eddigi legkedveltebb motorom és egyben a legkedveltebb motortípusom a KTM sx 65 MKP volt.

Ha a jövő évben sikeresen versenyzem, akkor a támogatóim hozzásegítenek ahhoz, hogy egy KTM sx 85 ös géppel versenyezhessek. Szeretnék rá Bud Racing tuningot is, ha lehet. Már nagyon várom, hogy eggyel nagyobb erejű motorral mehessek.

Tudtátok, hogy egy felmérés szerint a világon a Motocross a 3. legmegegyőzőbb sport?

Ezért heti háromszor járok „gyúrni” azaz erőnléti edzésre. Ezen kívül minden este, ha van időm, akkor 200 fekvőtámaszt végzek és 300 guggolást, valamint más erősítő gyakorlatokat. Fizikai edzés nélkül nemcsak komoly sérüléseket lehet szenvedni, hanem tönkremehetnek a versenyzők ízületei is. Szóval ezért kell edzeni!

Amióta nem hallottatok rólam illetve nem olvastatok rólam, azóta már sok idő eltelt, eltelt mondjuk 2 motoros idény és egyre jobban, és biztosabban érzem magam a nyeregben. Azóta nagyon sokat estem, szereztem több sérülést is, szerencsére egyik sem bizonyult maradandónak. De engem nem riaszt el az, ha nagyot esem! Ha verseny közben, vagy edzésen elesem, vagy csak kicsúszok egy kanyarban, akkor, amikor a földön fekszem minden erőmmel azon vagyok, hogy felálljak és folytassam a versenyt, vagy az edzést, és lehetőleg minél jobb eredménnyel érjek be. Ez a sport kitartásra, valamint arra tanít, hogy az eredmények eléréséhez akaraterőre és sok gyakorlásra is szükség van, természetesen a jó csapat, és szerelőgárda segítsége, és a szponzorok támogatása mellett.

Szabadon szállni a motorral, és az érzés, ami áthat motorozáskor, az felülmúlhatatlan.

Edzéseim után mindig sárosan, fáradtan de boldogan térek haza. Minden ember, aki egyszer kipróbálja és megérzi ennek az ízét, az nem tud ellenállni többet. Sokszor emlegetem azt a mondásomat: „Akit egyszer megcsap a benzingőz, az rabjává válik a Motocrossnak”! A Crossmotorozás kellőképpen extrém és nagyon jó szórakozás!

A Motocrossnak három ága van. A sima Motocross, Freestyle Motocross és a Step up.

A sima Motocrossban: sok ugrató van, mandinerek, kanyarok, gyors és lassú szakaszok.

A Freestyle Motocross: Nagyon nagy ugratók vannak benne. 5 vagy 6 láb magasan ugrálnak, és különféle trükköket csinálnak közben. A legtöbbször fa, fém, föld vagy vas ugratókról ugratnak el és a legtöbbször föld, illetve homok leérkező van.

A Step up Motocrossban: Nagy ugratók

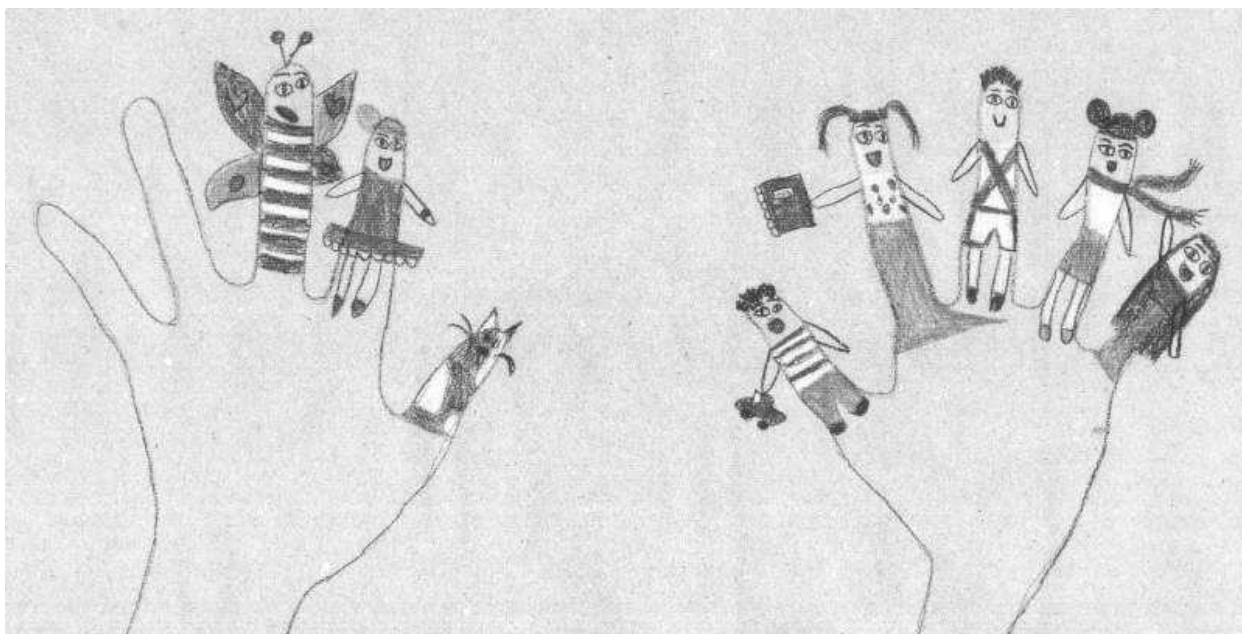
vannak, az a lényeg, hogy minél magasabbat ugrassál a motoroddal! Na, meg persze az hogy jól érkezzél le és ne ess el meg főkép, hogy ne törd össze magad!

Terveim között a versenyzésen kívül szerepel az is, hogy Weigert KTM Racing Team néven saját csapatot alapítsak.

Ha Téged is érdekel ez a sportág, akkor keress meg engem a 7/A osztályban, mert szívesen segítek az indulásban!

Írta: Weigert Philipp 7.a.

TANULÓINK MUNKÁI:

Hógyes Kitti 2.a.

Die Waldschule

Die Truppe war schon ganz heiß, dass die Waldschule kommt. In der Klasse warteten alle auf ihre Freunde. Sobald alle da waren brachen wir auf zum Parkplatz, wo schon die Eltern auf uns gewartet haben. Alle sind in die Autos gestiegen. Danach sind wir nach Mecseknádasd losgefahren. Im Auto haben wir mit unseren Freunden gut geplaudert. Nach einer guten halben Stunde sind wir in Mecseknádasd, ins „Bakancsos“ Haus angekommen.

1. Tag

Als wir da waren haben alle ihre Sachen aus dem Auto ausgepackt. Wir haben unser Zimmer eingerichtet. Später haben wir im Gebäude eine Entdeckungstour gemacht, wobei wir ein gutes Versteck gefunden haben. Danach hat die Mutter von Réka uns erzählt, dass wir aufpassen müssen und keine Zecken kriegen.

Vor dem Mittagessen sind wir auf den Hof gegangen und haben ein Geschäft gegründet. Sein Name war Csecse-Becse Geschäft, wo wir alles Mögliche verkauft haben, also viel „csecse-becse“ zum Beispiel: Crystal, Mückenschreck-Steine, Zeckenschreck-Farnzapfen Geschäftskarte, Parfüm, [Pogatschen](#) und Kaugummi.

Zu Mittag sind wir in die Schlossberg Gaststätte zum Mittagessen gegangen. Zu Hause spielten wir noch ein bisschen und nachher sind wir wandern gegangen. Wir haben auf dem Weg viele Klettenblätter gefunden. Plötzlich hat's zu regnen angefangen. Gut dass wir diese Klettenblätter gefunden haben, sonst wären wir vom Regen nass geworden. Als der Regen aufgehört hat, brachen wir auf zum Hochsitz, wo wir einen schönen Blick aufs ganze Dorf werfen konnten. In der Burgruine spielten wir noch eine Weile. Vor dem Abendessen hat Tante Zsuzsa für uns einen sehr lustigen Sportwettbewerb organisiert. Wir haben sehr viel gelacht, aber die Mädchen haben leider gewonnen.

Im Dunkeln haben meine Freunde und ich unsere Taschenlampen rausgeholt und als die anderen das gesehen haben dann holten sie ihre auch raus. Wir spielten mit den Taschenlampen und hinterher sind wir ins Bad gegangen. Das Baden war für uns sehr ungewöhnlich, weil alle Jungs nackt waren. Als wir fertig waren, sind wir ins Zimmer gegangen. Vor dem Einschlafen haben wir noch ein bisschen mit den Taschenlampen gespielt.

2. Tag

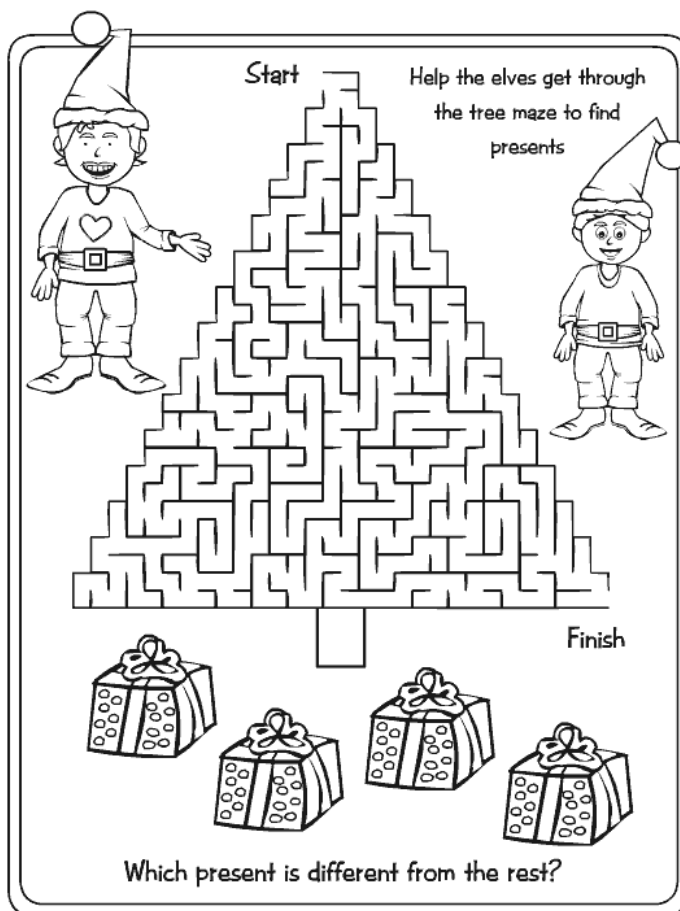
Am nächsten Morgen haben wir zum Frühstück Corn-flakes gegessen. Danach sind wir in das Multimedia Center gegangen. Dort haben wir mit einem Programm gespielt, sein Name war die Schlümpfe. Am Vormittag haben wir noch Plakate gemacht. Um 12 Uhr sind wir zum Mittagessen gegangen, es hat uns nicht gerade geschmeckt. Nach dem Mittagessen sind wir nach Óbánya gewandert. 4 Kilometer lang war die Strecke! Da haben wir im Heimathaus alte Sachen gesehen. Als wir nach Hause kamen, haben wir ein gutes Abendessen gehabt. Später haben wir beim Lagerfeuer Speck gegrillt.

3.Tag

Früh am Morgen, nach dem Frühstück sind wir in eine Töpferwerkstatt gegangen. Da hat man uns gezeigt, wie man aus Leim Töpfe macht. Noch am Vormittag gingen wir in das Heimatmuseum von Mecseknádasd. Da haben sie uns gezeigt, wie früher das Dorf war, wie die Leute lebten, was sie arbeiteten. Nachher sind wir Mittagessen gegangen. Es war sehr lecker. Zu Hause räumten wir ordentlich auf. Am Nachmittag kamen die Eltern und wir alle sind wieder nach Hause gefahren.

Geschrieben von: **Elliot Czigány 3.a**

J Á T É K

Rajzot készítette:
Horváth Blanka 4.a.

„A kirándulás nagyon szép volt. Őszi hangulata magával ragadta az ember figyelmét. Hullottak a falevelek és voltak hatalmas sziklák is. Nagyon tetszett nekem.”

(Stengl Eszter) 2.c

„Nagyon jó volt kirándulni. Sok gombát láttunk, ettünk szamócát, szedret. Nagyon jót játszottunk, finomat főztünk és másztunk a gyökereken. Remekül éreztük magunkat.”

(Heinek Júlia) 2.c

CSALÁDI TÚRA

Az osztályban már hagyomány, hogy évente kétszer, ősszel és tavasszal családi túrát szervezünk. Tavaly az Éger-völgyi teljesítménytúrán elnyertük a legnépesebb csapatnak járó kupát is.

Idén ősszel a Kelet-Mecsek tájvédelmi körzetébe, a Pásztor-kút melletti rétre terveztük a kirándulást. A családok autóval érkeztek, némi aggodalom után – hiszen tényleg nem volt egyszerű odatalálni – összejött a népes csapat.

Az idővel nagy szerencsénk volt, napfényes őszi napot fogtunk ki. A szülők összehangolt szervezésének köszönhetően a főzéshez minden alapanyag rendelkezésre állt, így tűzgyújtás után neki is láttunk a paprikás krumplinak. Mindenki hámozott, aprított, szeletelt és a tisztást hamarosan jó

illatok lengték be. Három kondérban rotyogott az étel, s hogy elkészültéig se haljunk éhen, friss kávé és sütemény is került a szülők kosarából. Amíg az ebéd főtt, a csapat kevésbé lusta része rövid, négy kilométeres túrát tett. Megmászták a Dobogótetőt, ami

Tolna megye legmagasabb pontja, majd a Cigány-hegyi kilátót érintve ereszkedtek vissza a rétre.

Addigra a krumplipaprikás elkészült, derekasan lakmározunk is belőle. A kiadós ebédet „fűreheverős” szieszta követte, már persze a felnőttek részéről. A gyerekek folytatták a sziklákon, gyökereken, vízmosásban, hegyoldalban a „kommandózást”. Késő délután kezdtünk szedelőzködni.

Úgy érzem, senki nem bánta meg, hogy eljött, vidám nap volt.

Ezúton is szeretném megköszönni a szülőknek, hogy ilyen komoly szervező és lebonyolító munkát végeztek a gyerekekért. Újra - sokadszor - kiderült, hogy számíthatunk rájuk.

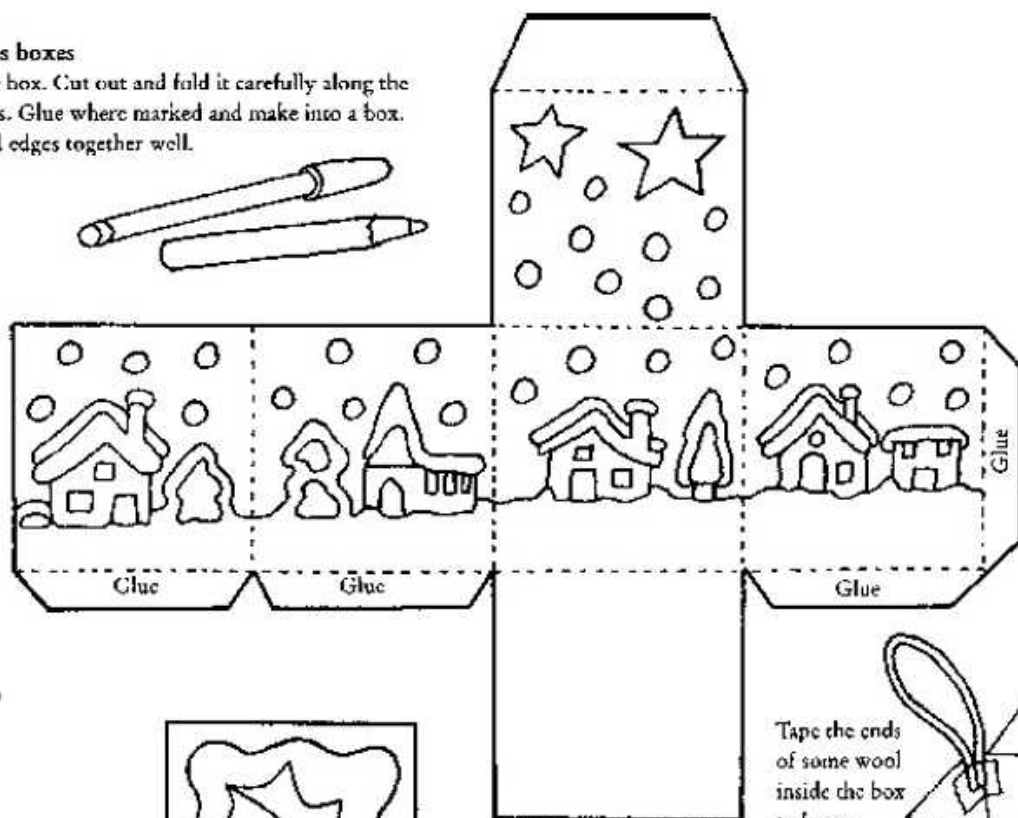
Szép volt Szülők!

Némethné Grosszmann Éva
Osztályfőnök 2.c

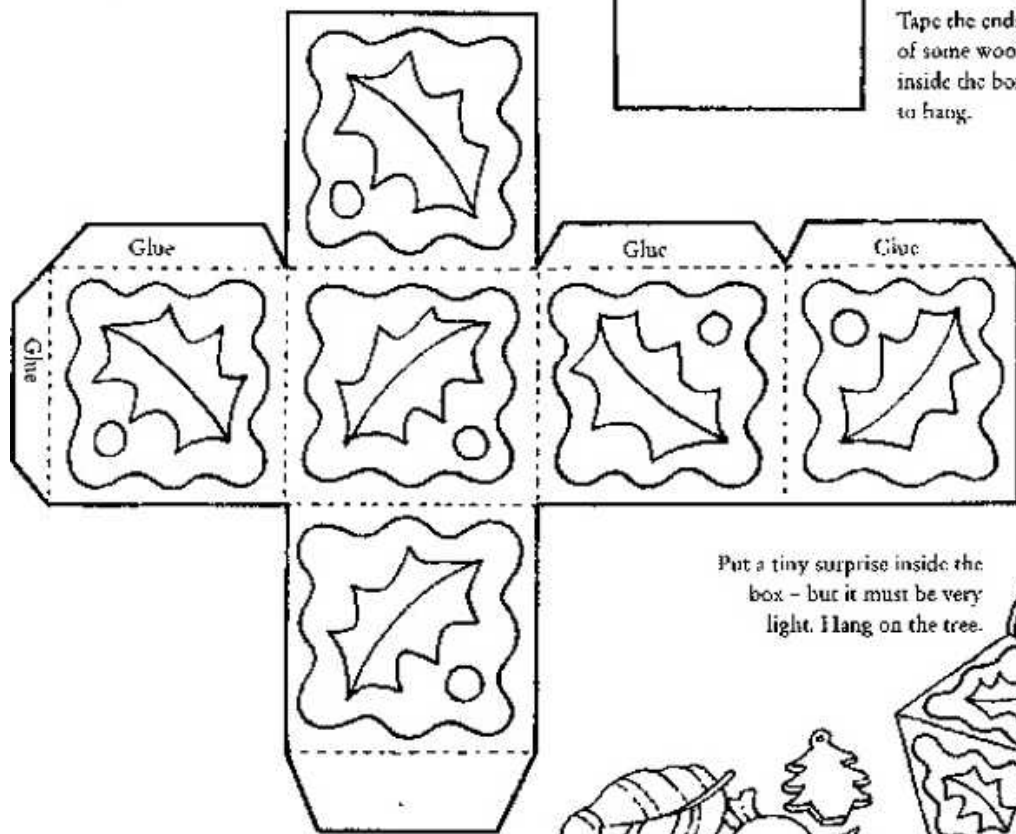
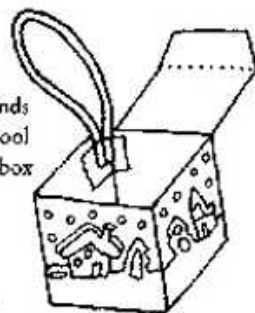

Christmas boxes

Colour the box. Cut out and fold it carefully along the dotted lines. Glue where marked and make into a box. Press glued edges together well.

Tape the ends of some wool inside the box to hang.

Put a tiny surprise inside the box - but it must be very light. Hang on the tree.

